

ת"ד 3142/02/13 - מדינת ישראל נגד הרצל חן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 3142-02-13 מדינת ישראל נ' חן
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הרצל חן - ע"י עו"ד אהוד מלמה

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי בדין .

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש (סעיף 62 (2) בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה) וכן עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות מעבר חצייה בבטחה (תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה). למקרא כתב האישום עולה כי ביום 19.8.12 שעה 07.30 לערך נהג הנאשם רכב משא דיימלר ברחוב לוחמי גליפולי מדרום לצפון והתקרב לצומת מרומזר עם רחוב לה - גרדייה. אחרי הצומת הנ"ל מסומן מעבר חצייה להולכי רגל לרחוב הכביש. אתה שעה חצה את הכביש מר יעקב שמעון (להלן: "המעורב") בחסות אור ירוק להולכי רגל מימין לשמאל כיון תנועת הנאשם. הנאשם - גם כן בחסות אור ירוק בכיוון נסיעתו - המשיך על פי הנטען בנסיעה בקלות ראש, לא אפשר למעורב להשלים חצייה בבטחה ופגע בו וגרם לו חבלות של ממש (שברים ברגל ימין, שבר אגן וחבלת ראש עם אובדן הכרה).

2. הנאשם כפר במיוחס לו. במסגרת פרשת התביעה נשמעו המעורב וחברו מר יצחקי חיים וכן הבוחן מר אלי צמח. הנאשם העיד לעצמו.

3. במסגרת פרשת התביעה נחקר המעורב. המעורב ציין בעדותו כי הוא "זוכר את התאונה" [עמ' 8 ש' 1] אולם עיין מדוקדק בעדותו מביא למסקנה כי המעורב אינו זוכר דבר מן האופן בו נגרמה התאונה. המעורב מציין כי החל

לחצות את מערב החצייה בחסות האור הירוק להולכי רגל אך "לא יודע מה קרה. אני לא ידעתי מה קרה." [עמ 8 ש' 13-14] ובהמשך: "אני ראיתי את אשתי היא אמרה לי שהייתה תאונת דרכים. בא מד"א. אמרתי לה מה את עושה פה. מה קרה פה? היא אמרה שהייתה לי תאונת דרכים ולוקחים אותי לביה"ח" [עמ. 8 ש' 15-17].
בחקירה חוזרת ציין המעורב ש.ת. אני בכלל לא ידעתי שנפגעתי. אני לא ידעתי שפגע בי רכב" [עמ. 9 ש' 18].
חברו של המעורב, מר יצחקי חיים, ציין אמנם בעדותו כי רכבו של הנאשם הוא שפגע במעורב ("ש.ת. הרכב פגע בו" עמ. 10 ש' 20). בתחילה ציין מר יצחקי כי הרכב פגע במעורב בחזית הימנית קדמית אך לאחר מכן סתר עצמו וציין כי אין הוא יודע באיזה חלק של הרכב נפגע המעורב [ש.ת. לא יודע באיזה חלק של הרכב פגע בשמעון. השפיץ של הרכב שלו בצד ימין פגע בו ברכב והעיף אותו" ובהמשך : ש.ת. אני יודע באיזה חלק? לא יודע" עמ. 10 ש' 18-18 ו-21]. לטעמי, לא ניתן לסמוך כל ממצא עובדתי בדבר מקום האימפקט על יסוד דברים אלה של העד.
הבוחן מר אלי צמח ניזון לצורך עריכת חוות דעתו והמסמכים שהוגשו באמצעותו לבית המשפט על גרסאות הצדדים לתיק [עמ' 12 שו' 23-24]. הבוחן אישר כי לא נעשה שחזור עם הנאשם וכי מקום האימפקט המדויק אינו ידוע, זולת שהאימפקט היה על מעבר החצייה [עמ. 12 ש' 22].

ממכלול ראיות התביעה עולה אם כן המסקנה כי הגם שהוכח שהייתה פגיעה במעורב וכי הפגיעה הייתה על גבי מעבר החצייה, הרי שלא הוכח באיזה חלק של הרכב נפגע המעורב על ידי רכב הנאשם.

4. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו. התזה העובדתית שלו היא כדלקמן: הנאשם נהג ברכב השייך לרשות הדואר והגיע למעבר החצייה. הוא עצר את הרכב באור אדום לפני מעבר החצייה וראה ברחוב, סמוך למעבר החצייה, 3 אנשים עומדים על שפת המדרכה ומשוחחים. הנאשם השתהה מעט על מנת לאפשר להם לחצות את מעבר החצייה אולם הם לא הראו כי יש בכוונתם לעשות כן. הנאשם המשיך בנסיעה ולאחר זמן קצר (2-3 שניות, לטענת הנאשם) שמע קול חבטה בחלקו הימני אחורי של רכבו. הנאשם עצר את הרכב ויצא ממנו. הוא ראה את המעורב שנפל.

5. בחקירה נגדית נשאל הנאשם מספר שאלות ביחס לפרטים בעדותו בבית המשפט שלא נמסרו במסגרת החקירה במשטרה. כך, מסר הנאשם בעדותו בבית המשפט אך לא בעדותו במשטרה כי הולכי הרגל עמדו ליד הספסל ושוחחו כשפניהם לא מופנים לעבר הכביש. כמו כן, אמר הנאשם בעדותו בבית המשפט, אך לא במשטרה, כי ראה את הנאשם נופל לאחור לאחר הפגיעה עם הרכב. זאת ועוד: בעדותו בבית המשפט, אך לא במשטרה, טען הנאשם כי לא מסר את פרטיו למעורב הואיל והלה סימן בידו כי אינו מעוניין לקבל את הפרטים. דברים אלה של הנאשם נכבשו על ידו מטעמים שאינם ברורים ובוודאי שאינם יכולים להיחשב סבירים. עם זאת, וזהו העיקר, אין מדובר בפרטים הנוגעים לאופן

התרחשותה של התאונה. לכן, אין בדברים הנוספים אותם ציין הנאשם בעדותו כדי לערער את גרסתו בכל הנוגע לאופן קרות התאונה ובוודאי שלא ניתן לקבוע על יסוד התוספות בעדות בבית המשפט כי אין לקבל כאמינה את גרסת הנאשם - שהיא למעשה הגרסה היחידה - בנוגע לאופן התרחשות התאונה.

6. לאור כל האמור אני קובע כי הגרסה היחידה שנשמעה בפני בנוגע לאופן קרות התאונה, ובה אני סבור כי ניתן ליתן אמון, היא הגרסה שמסר הנאשם, היינו שהנאשם חצה את מעבר החצייה בחסות האור הירוק וכך עשה המעורב, בעת שהמעורב נפגע ברכב הנאשם **בצדו הימני אחורי**. אכן, מן הראיות עולה כי הפגיעה במעורב הייתה על גבי מעבר החצייה אולם לאור כל האמור ספק אם הפגיעה במעורב הייתה תולדה של נהיגה חסרת זהירות או בקלות ראש מצד הנאשם. ספק גם אם לאור הגרסה בדבר קרות התאונה, יש מקום להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות בבטחה מעבר חצייה. כפי שראינו, גרסת הנאשם הייתה כי עצר את רכבו לפני מעבר החצייה אך איש לא ביקש לחצות ורק לאחר שהחל בנסיעה בחסות האור הירוק בכיוון נסיעתו, החל המעורב בחציית הכביש ואז נפגע.

7. כללו של דבר: הגרסה היחידה שהועלתה בהליך זה ביחס לאופן קרות התאונה במסגרתה נפגע המעורב הועלתה על ידי הנאשם. חרף דברים נוספים שהעלה הנאשם בעדותו בבית המשפט אך לא בחקירה במשטרה, לא מצאתי כי נפלה סתירה או חוסר כלשהו ביחס לגרסתו הבסיסית בנוגע לאופן קרות התאונה ומטעם זה אני מאמין אני לגרסתו של הנאשם, בנקודה זו. כפועל יוצא, ונוכח גרסת הנאשם בנוגע לאופן קרות התאונה, עולה כי לא ניתן לטעמי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. **אני מזכה את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.**

ניתנה היום, כ"א אלול תשע"ד, 16 ספטמבר 2014, בהיעדר הצדדים

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים, הפטורים מחובת התייצבות לדין שנקבע ביום 22.9.14.